Det er dog stadig alliancens mening hvert 3. år at holde samlede møder for såvel vestens lande som udviklingslandene, hvad der er af allerstørste betydning for begge parter. Vi kan lære af hinanden.

Den næste store fælles kongres skal formentlig holdes i England i 1967, og i år skal der holdes fornandsmøde i Grækenland, til planlægning af kongressen.

Personlig har jeg dog - omend ikke direkte på Dansk Kvindesamfunds vegne - deltaget i forskellige internationale arrangementer. Her skal jeg kun komme ind på et møde i Paris under O E C D om Women Workers in a Changing World - med et arbejdsprogram udarbejdet på baggrund af Viola Klein's rapport, i realiteten det samme problem, som drøftedes i I L O i 1964, og hvor man i 1965 fik vedtaget en rekommendation om dette problem. Mødet i O E C D må ses som en fortsættelse af dette arbejde, dog kun omfattende de 18 O E C D lande. I modsætning til normale internationale møder var det interessant her at se, at de enkelte landes regeringsrepræsentanter denne gang var kvinder, selvfølgelig først og fremmest fra de skandinaviske lande, England og Amerika.

Kun lande som Belgien, Spanien og Luxembourg var repræsenteret af mænd.

Noget direkte arbejdsresultat kom der ikke ud af dette møde, der kun skulle betragtes som et forberedende møde, men det er meningen at følge de bemærkninger op, som kom fra de enkelte lande og fremsætte et nyt arbejdsprogram, som muligvis skal vedtages af de enkelte lande.

Jeg skal ikke gå i detailler om selve mødet, men blot nævne, at de skandinaviske repræsentanter ser det som en af deres store opgaver at få præciseret, at det ikke alene er kvinder, der har familiemæssigt ansvar. Det er også de skandinaviske kvinders hovedtanke at få slået fast, at den beskyttelse af de kvindelige arbejdere, som mange lande - især de katolske - endnu holder fast på, i realiteten er en diskriminering af kvinderne.

Og apropos kvindelig arbejdskraft vil jeg lige nævne, at jeg for kvindekommissionen i september måned var i Stockholm for at studere hele det svenske arbejdsmarkedsprogram med træning og genoptræning af kvinder, som skal ind på arbejdsmarkedet.

Foruden jeg selv deltog Lily Helveg Petersen, og næstformanden Annelise Vestergaard, som for Jyllands Posten skulle skrive en række artikler om hele dette problem

Sverige er som bekendt nået langt videre i hele debatten om kønsrollerne. Og de er stort set nået det betydningsfulde skridt videre, at de er holdt op med at sige, at kvindens plads er her eller der.